

Munay-Ki

Daniel Vișan-Dimitriu

Ascult chemarea nopții cu plăcerea
pe care-o simt când vocea ei mi-alină
căderea ca o piatră de lumină
din șarpele ce-a inventat durerea,

Spirala unui foc ce se ridică,
formând vârtejul cel pierdut în noapte,
înconjurând, din stele, numai șapte,
în ritualul celor fără frică.

O-aștept pe ea, ca ghid, să mă conducă
în căutarea pietrei mele Pi,
sau, după rituri noi, să îmi aducă

a opta piatră, care îmi va fi,
în viața ce-a trecut ca o nălucă,
speranța într-o infinită zi.